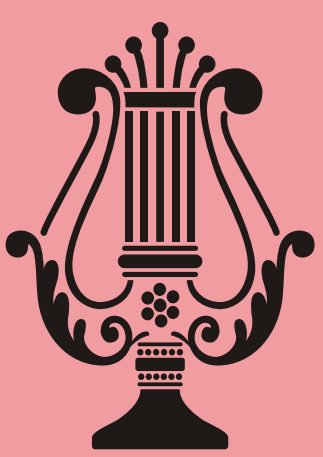

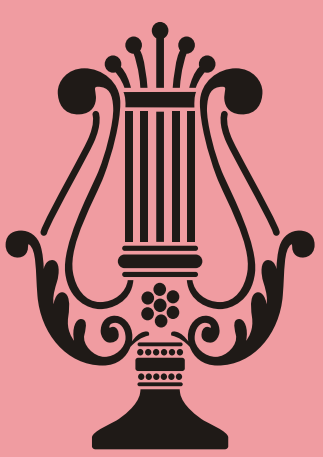

Cinquantenari
Mestre Just
1897 - 1960

BIOGRAFIA

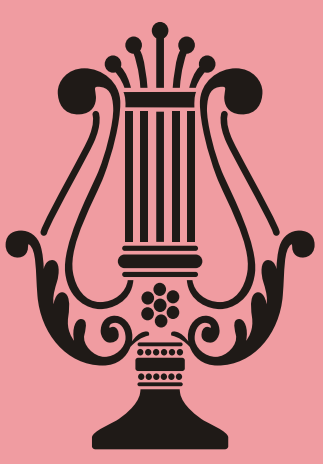
Família Just Bertran. Joan Just i Bertran —el mestre Just— va néixer a Sant Cugat Sesgarrigues el 5 d'octubre de 1897. Miquel Just, el seu pare, tocava el violí i va ser director de la Societat Coral Lo Raïm. Antònia Bertran, la mare, era llevadora i herbolària. El matrimoni va tenir quatre fills: Ernest, Antoni, Joan i Maria. L'Antoni també fou músic i desenvolupà la seva carrera a Alemanya.

Cinquantenari
Mestre Just
1897 - 1960

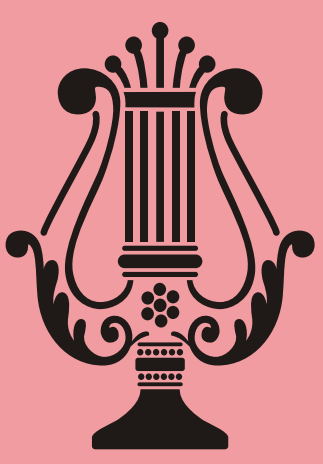
Estada a l'Escolania de Montserrat - Bisbetó de l'Escolania. A l'edat de 9 anys va ingressar a l'Escolania de Montserrat. Allí estigué 7 anys aprenent violí, piano, orgue, teoria musical, solfeig i harmonia. Van ser els seus mestres, els monjos Manuel Maria Guzmán i Anselm Ferrer.

Cinquantenari
Mestre Just
1897 - 1960

Formació a Barcelona. El mestre Just i Salvador Canyelles al piano. De Montserrat va passar a estudiar a l'Escola Municipal de Música de Barcelona amb els mestres Millet, Morera, Pellicer i Balcells. A Barcelona s'estava al Col·legi Sant Miquel, on col·laborava fent classes de repàs i servint menjadors per ajudar a pagar la seva estada.

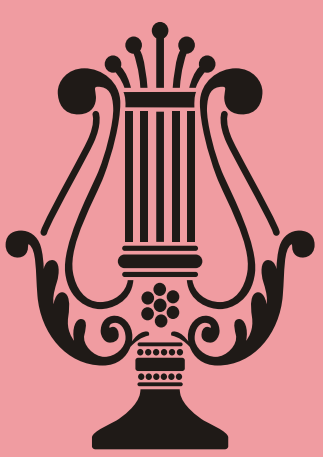

Cinquantenari
Mestre Just
1897 - 1960

Fent el servei militar. Durant la seva estada a l'exèrcit, al principi s'encarregava de tenir cura de les mules del seu regiment. Posteriorment, després d'haver patit un accident amb els animals, va estar al servei d'un comandament i entre altres feines, va donar classes de piano a la filla d'aquest.

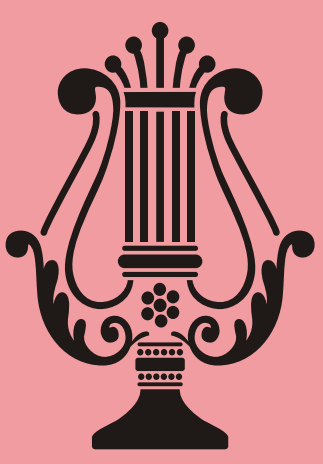
BIOGRAFIA

Cinquantenari
Mestre Just
1897 - 1960

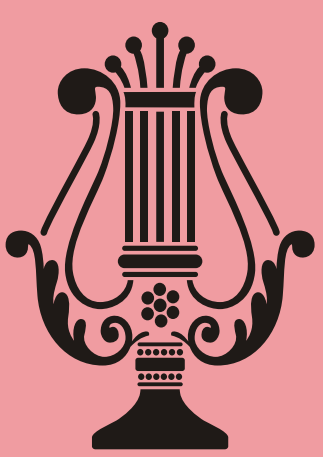
Assaig amb alumnes del Col·legi de Santo Domingo d'Oriola. L'any 1921 va obtenir la plaça de director de Música del Col·legi de Santo Domingo d'Oriola. Mentre va viure a la capital del Baix Segura, va fundar l'Orfeó Orcelità i també una escola de gimnàstica rítmica. A més, va estudiar el folklore musical murcià i va compondre dues de les seves primeres peces, La Riada i La Diligència.

Cinquantenari
Mestre Just
1897 - 1960

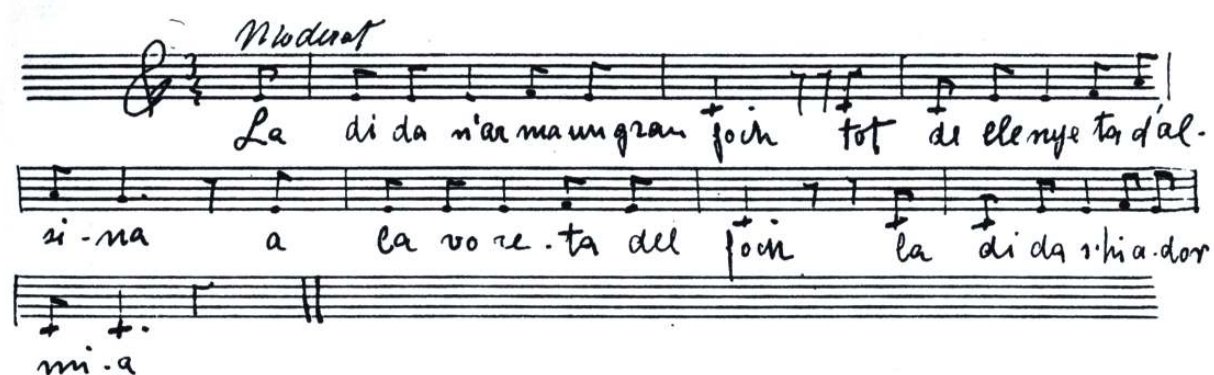
Enllaç matrimonial. L'any 1925, ja de tornada a Barcelona, es va casar amb Maria Riba i Furriol. En aquest període va col·laborar amb el mestre Antoni Pérez i Moya en la direcció del Cor de Ràdio Barcelona i es va ocupar també de la crítica de novetats discogràfiques. Amb diversos músics amics, Josep Maria Roma, Frederic Longàs i Josep Caminals, va fundar l'Acadèmia Albèniz, on el Mestre Just impartia l'assignatura d'harmonia. Va compaginar aquesta feina amb la de pianista en les projeccions de cinema mut a diversos cinemes, la d'organista a esglésies barcelonines i també amb actuacions musicals ocasionals en cafès de la ciutat.

Cinquantenari
Mestre Just
1897 - 1960

SELECTA DELS MATERIALS RECOLLITS PER LA MISSIÓ ROMA-JUST DEL JULIOL-SETEMBRE DE 1928

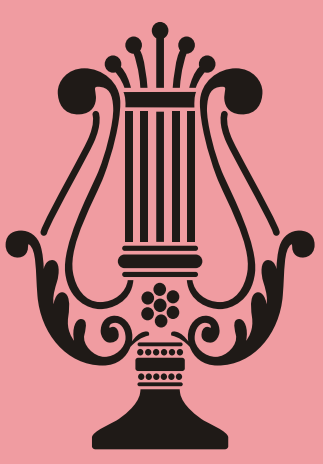
1. LA DIDA DEL REI (Cançó de bressol)

La dida n'arma un gran foc,
tot de llenyeta d'alzina.
A la voreta del foc,
la dida s'hi adormia.
Quan la dida es despertà,
trobà l'infant cendra trida [sic].
La dida arrenca un gran crit:
—Ajudeu-me, Verge Maria,
que si vós no m'ajudeu,
de tothom seré avorrida;
de condes i cavallers,
i la gent de més estima.—
Estant en 'queixos instants,
lo criat del rei arriba.
—Dida, què teniu vós,
que n'esteu tan afligida?
—Hai cremat lo llençolet,
lo millor que el noi tenia.

—Dida, aquí en teniu diners,
aneu's-en a la botiga.
—A la botiga no n'hi ha,
ni en mercats ni en fires.
—Dida, on teniu l'infantó,
que jo per veure'l venia?
—L'infantó és al bressol,
al bressol que s'hi adormia.
—Dida, aneu-lo a baixar,
que jo per veure'l venia.—
La dida se'n va cap dalt,
tota trista i afligida;
arriba al peu del bressol,
troba l'infant que dormia.
—Quin miracle n'és aquest
que ha obrat la Verge Maria,
que l'infant n'era mort
i ara ha tornat a viure.

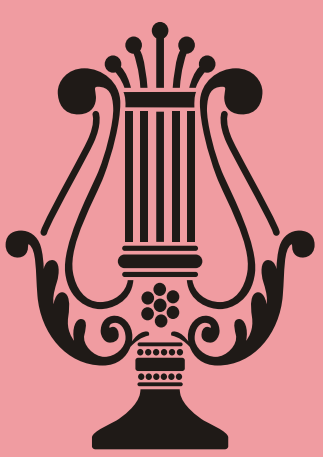
El Cançoner de Catalunya, recerca de materials. Entre els anys 1925 i 1930 va col·laborar en la redacció del Cançoner de Catalunya. En cessar l'Acadèmia va trobar una nova feina a la Fundació Patxot. A instància del mestre Millet es va dedicar al projecte de l'Obra del Cançoner Popular i amb el seu amic Josep Maria Roma va fer diverses expedicions per a la recollida de materials per les zones de Castelló de la Plana, València i Múrcia, amb algunes escapades a Tortosa i Valls.

Cinquantenari
Mestre Just
1897 - 1960

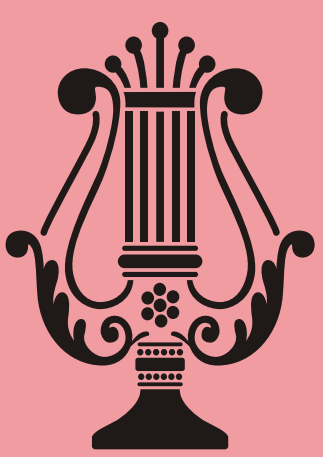
Orfeó de L'Ateneu Igualadí de la Classe Obrera. L'any 1931, en substitució de Manuel Borgunyó, el mestre Just va ser nomenat director del Conservatori de l'Ateneu Igualadí. Compaginà, dins la mateixa entitat, la direcció del Conservatori i les classes de música a les escoles de l'Ateneu amb la direcció de l'Orfeó de l'Ateneu. L'Orfeó es va presentar per primera vegada al públic el 19 de maig de 1932.

Cinquantenari
Mestre Just
1897 - 1960

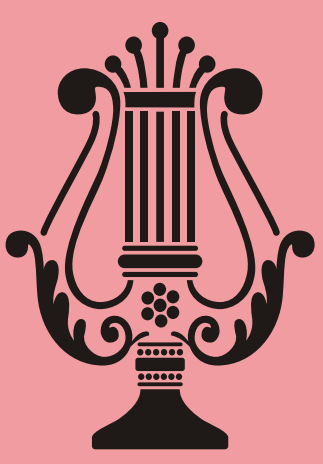
La Schola Cantorum. Acabada la guerra l'any 1939, amb l'objectiu de solemnitzar les celebracions litúrgiques, el mestre Just i alguns cantaires que participaren a la missa del gall de la comunitat dels pares caputxins d'Igualada iniciaren el cor que més endavant esdevindria la Schola Cantorum. El cor, format per veus masculines, s'ampliava puntualment amb veus femenines quan el repertori o les actuacions ho requerien.

Cinquantenari
Mestre Just
1897 - 1960

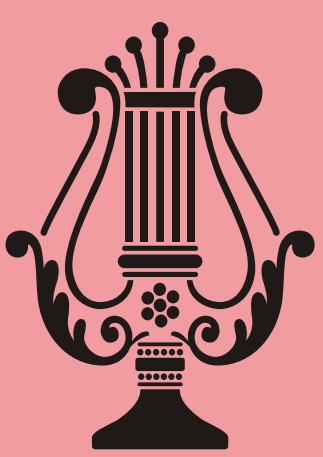
Banda Municipal d'Igualada. L'any 1939 també va iniciar les seves activitats la Banda Municipal d'Igualada sota la direcció del mestre Just.

Cinquantenari
Mestre Just
1897 - 1960

Escolania de la Pietat. En aquest nou període el mestre Just va donar classes a les escoles Pies, on dirigí l'Escolania de la Pietat. Va ser també director de l'Orfeó de Santa Coloma de Queralt, col·laborador de la Secció de Musicologia del Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada i va promoure la creació de Joventuts Musicals.

Cinquantenari
Mestre Just
1897 - 1960

Homenatges i distincions. L'any 1958 l'Ajuntament d'Igualada li va concedir la placa al Mèrit Artístic i 2 anys més tard el títol de Fill Adoptiu de la Ciutat d'Igualada. El dia 25 d'abril de 1960 va morir sobtadament al Conservatori mentre donava classes a una alumna.

Igualada li va retre un gran acte d'homenatge a títol pòstum. En senyal de record i estima, la ciutat ha posat el nom de mestre Just a una plaça i el de mestre Joan Just i Bertran a l'Escola Municipal de Música d'Igualada.